

нощъ. *Р. А. 164.* Нъ дъждъ-тъ ся гледаше, че ще държи много. Въ врѣмѣ доклѣ дръжи шярката работа-та е да ся лъсти на пѣлцины-ты и да ся пазѣ кожа-та и отъ най-малкъ истинкъ. *Л. Д. 1870 р. 140.* Система коя-то трае и ще трае до кога-то дръжи свѣтъ. *Л. Д. 1874 р. 132. Р. А. 37.* 7) хватаю, достаю. Пакъ выкахъ, колко-то ги гласъ държаше. *Р. С. 139.* Евреннъ-тъ уплашенъ пусна се да бѣга, колко му позѣ държѣхъ. *Тб. 62.* **Дръжъ са** 1) держусь. Дръшъ ся за земь-тъ. Казватъ кога падне нѣкой. Дръшъ ся, не бой ся. Вѣтьръ тя носи на бѣлѣ кобилѣ. Дръшъ ся слѣпчо! Тога-та е готова. Казватъ, кога ся стрепне нѣкой. Или: кога-то нѣкой брѣза, ужка има работа. *Ч. 154.* Остане, Остане! дръжъ се (не подавайся). *Тб. 83.* Вречешъ ли ся, стой на думъ-тъ си; не си ли ся врекътъ? дръжъ ся. *Ч. 135.* 2) берегусь. „Държъ сѣ, моме, да не паднишъ, Да не паднишъ, да не с' уда'ишъ!“ *М. М. 419.* *Глаголъ дръжъ употребляется съ слѣдующими постоянными объектами:* 1)—збора, думата, держу слово. Какъ си збор-отъ зборвеше, Така си збор-отъ държаше; Момче отиде на дърва, А момче-то на цевеке. *М. 497.* 2)—вѣра, соблюдаю предписанія вѣры. Турска е вера проклета! Ништо си вера не држатъ: Еденъ си барамъ имаатъ И него не су го знаатъ, У кои денъ ће имъ падне! *В. 252.* Али вака вѣра си държало! *М. 59.* 3)—пизма, имѣю зло, неприязнь. Девойче, море девойче! Девойче, златно кумривче. Край мене вярвишъ не зборвишъ, Що пизма държишъ со мене? *М. 250.* 4)—странѣ, держу чью нибудь сторону, я преданъ. Всички-тъ, кои-то държали странѣ кралю, запирали въ темницѣ и убивали. *Л. 324.* 5)—сенка, бросаю тѣнь на кого ниб., на что ниб. Елено байракъ девойко! Не качи перо високо, Не държи сенка голема! До Солунъ сенка ми държишъ На Солунски-те овчари. *М. 430.* 6)—съ кыріѣ, нанимаю: Кой е тоя чловѣкъ, кои то дръжеше съ кыріѣ четвъртъ-тъ стаѣ? *И. 27.* 7)—за любеніе, живу въ супружествѣ, въ любви. „Що ти сѣ тебѣ чинеше Отъ ке държишъ Самовила, Самовила за любеніе!“ *М. 1.* 8)—атаръ, чествую. *М. 16.* (*ср. подъ сл. атаръ*).

Дръжане *с. с.* держаніе. Сгодно дръжаніе дѣте-то на сисѣ. *Л. Д. 1869 р. 94.* Много-то сѣцаніе и изываніе еще повече упропастява дѣтца-та, а не просто дръжаніе. *ib. р. 92.*

Дръзливъ *пр.* дерзскій. Като остави баща си и майка безъ да ги пита, Робенсынъ направи една дерзлива и безумна работа. *Р. А. 7.*

Дръзность *с. ж.* смѣлость. Тогази хамалинъ-тъ доби дръзность, та каза селямъ-юмъ—алекомъ на спичкитѣ гости. *Х. II, 7.*

Дръзна *гл. св.* дерзну, осмѣлюсь. **Дръзвамъ** **Дръзнувамъ** *гл. да.* дерзаю, осмѣливаюсь. „Ахъ! безуменъ азъ, дѣто дерзнахъ да